

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ

Τρίτη, 30 Αυγούστου 2011

Δημοσιογραφική Εστία, Λευκωσία

ΠΡΟΤΑΣΗ Γ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ ΓΙΑ ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Με αφορμή τα τραγικά γεγονότα της 11^{ης} Ιουλίου στο Μαρί και την αστάθεια και αντιπαλότητα στο εσωτερικό μέτωπο που ακολούθησε, καθώς και τις αναμενόμενες καθοριστικές εξελίξεις που αφορούν τις διακοινοτικές συνομιλίες, την οικονομία και την προγραμματισμένη ανάληψη της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Κυπριακή Δημοκρατία τον Ιούλιο του 2012 και μετά από ανταλλαγή σκέψεων με αρκετούς ενεργούς πολίτες, έχω προτείνει προς την πολιτική ηγεσία Σχέδιο Στρατηγικής και Τακτικής για ομαλή έξοδο από την πολιτική κρίση και απαγκίστρωση από αντισυνταγματικές θέσεις και τακτικές που αποβαίνουν για χρόνια εις βάρος της Κύπρου.

Η πρόταση μου στηρίζεται στο γεγονός ότι ο Στρατηγικός Στόχος της λύσης του Κυπριακού με βάση τα ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης και τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και τις κατευθυντήριες γραμμές των συμφωνιών υψηλού επιπέδου του 1977 και του 1979, είναι αποδεκτός από όλους.

Θεωρώντας ότι όλη η πολιτική ηγεσία αναγνωρίζει ως δεδομένα τα πιο κάτω, δηλαδή ότι :

- (1) Ο Στρατηγικό Στόχος της λύσης του Κυπριακού με βάση τα ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης και τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και τις κατευθυντήριες γραμμές των συμφωνιών υψηλού επιπέδου του 1977 και 1979 είναι αποδεκτός από όλους.
- (2) Με βάση το άρθρο 36 (1) του Συντάγματος «Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι ο Αρχηγός της Πολιτείας και προηγείται πάντων εν τη Δημοκρατία».
- (3) Με βάση το άρθρο 47 του Συντάγματος οι εξουσίες του Προέδρου περιορίζονται σε συγκεκριμένα θέματα (15 τον αριθμό), και
- (4) η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου 1/85 του 1985 αναφέρει ότι « το Κυπριακό Πρόβλημα [...] δεν προβλέπετο και δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθεί, κατά την έναρξη της ισχύος του Συντάγματος [...] »

συνάγεται το ασφαλές συμπέρασμα ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν έχει κανένα δικαίωμα να συνομιλεί στις διακοινοτικές συνομιλίες με τον εκπρόσωπο της μιας από τις δύο κοινότητες (της τουρκοκυπριακής), υποβαθμίζοντας τον εαυτό του από αρχηγό Κράτους σε αρχηγό κοινότητας.

Και στο παρελθόν εισηγήθηκα την ίδια πρόταση προφορικά στους εκάστοτε Προέδρους και αρχηγούς των κομμάτων, οι οποίοι ενώ συμφωνούσαν προφορικά, ότι είναι αντισυμβατικό ο Πρόεδρος του κράτους να υποβαθμίζει το αξίωμα του από αρχηγό κράτους σε εκπρόσωπο κοινότητας, εντούτοις δεν προέβησαν στις επιβαλλόμενες ενέργειες που απορρέουν από τις πρόνοιες της απόφασης 1/85 του 1985 του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Σήμερα, με αφορμή τις τραγικές συγκυρίες, η πρόταση κατατίθεται ξανά, για να αναλάβει η ηγεσία τις ευθύνες της επί του πρακτέου και κοινοποιείται και στον Κυπριακό Λαό.

Το προτεινόμενο σχέδιο στρατηγικής και τακτικής διαιρείται σε δύο σκέλη, διαδοχικά και αλληλοεξαρτώμενα, το Σχέδιο Στρατηγικής (Α) και το Σχέδιο Στρατηγικής (Β):

- ΠΡΩΤΟ ΣΚΕΛΟΣ :

Η Βουλή με πολιτική απόφαση της λειτουργεί, μια φορά τον μήνα, ως Κοινοτική Συνέλευση (ΚΣ) βάσει του Συντάγματος και ψηφίζει νόμο ως Κοινοτική Συνέλευση βάσει του οποίου θα ορίζει ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ της Ελληνικής Κοινότητας στις διακοινοτικές συνομιλίες (πρόνοια ψηφίσματος 3212), όπως επίσης θα ορίζει και τους ΟΡΟΥΣ ΕΝΤΟΛΗΣ του.

Ταυτόχρονα επιβάλλεται όπως η Κοινοτική Συνέλευση παρακαλέσει τον Πρόεδρο Δημήτρη Χριστόφια να ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ, σε αυτή τη φάση, ως ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ της Ελληνικής Κοινότητας στις διακοινοτικές συνομιλίες, ακολουθώντας τους όρους εντολής της (π.χ. απόσυρση των γνωστών προτάσεων, με τις οποίες διαφωνεί η πλειοψηφία των κοινοβουλευτικών κομμάτων που κατά τεκμήριο εκπροσωπούν την πλειοψηφία του κυπριακού λαού) ο οποίος όμως ταυτόχρονα, ως Πρόεδρος της Δημοκρατίας, οφείλει να επιδιώκει σύγκληση Διεθνούς Διάσκεψης όπου θα εκπροσωπήσει την Κυπριακή Δημοκρατία και να καταγγέλλει τον διάλογο μεταξύ των δύο κοινοτήτων αν δεν προχωρεί ομαλά.

Γι' αυτό επιβάλλεται όπως η πρόταση ολοκληρωθεί με το δεύτερο σκέλος της:

- ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΚΕΛΟΣ :

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 41(1) του Συντάγματος, «Το λειτούργημα του Προέδρου της Δημοκρατίας είναι ασυμβίβαστον προς το αξίωμα του υπουργού, του βουλευτού ή του μέλους Κοινοτικής Συνέλευσης ή [...] ή προς έτερον δημόσιο ή δημοτικόν αξίωμα ή θέσιν», η πρόταση περιέχει δεύτερο σκέλος, το οποίο εισηγούμαι να εφαρμοστεί εάν και εφόσον ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας θα εισακούσει την παράκλησή μου να παραιτηθεί από την θέση του Προέδρου και να παραμείνει, μετά από παράκληση της Βουλής, Εκπρόσωπος της Ελληνικής Κοινότητας στις διακοινοτικές συνομιλίες, στην παρούσα φάση, οι οποίες δεν είναι σοφό να διακοπούν από δική μας υπαιτιότητα.

Παράλληλα ο Πρόεδρος της Βουλής προκηρύσσει Προεδρικές Εκλογές, βάσει του Συντάγματος, για ανάδειξη Προέδρου της Δημοκρατίας κοινής αποδοχής, άνευ ανθυποψηφίου, μέχρι το υπόλοιπο της θητείας του απερχόμενου Προέδρου, βάσει Πρωτοκόλλου Τιμής, (οι όροι του οποίου καταγράφονται σε έγγραφο το οποίο επισυνάπτεται).

Ο νέος Πρόεδρος σχηματίζει διακομματική Κυβέρνηση, βάσει της δύναμης των κομμάτων στη Βουλή, για σφυρηλάτηση της ενότητας και αποτελεσματική αντιμετώπιση των θανάσιμων κινδύνων για την Κύπρο.

Αύριο Τετάρτη θα έχω συνάντηση με τον Πρόεδρο της Βουλής και ανάλογες συναντήσεις διευθετούνται με τους αρχηγούς των κομμάτων και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Τα όποια αποτελέσματα των επαφών μου με την πολιτική ηγεσία, θα τα ανακοινώσω στον Κυπριακό Λαό.

• ΤΡΙΤΟ ΣΚΕΛΟΣ :

Αν η πρόταση μου γίνει αποδεκτή, τότε θα πρέπει να συνεχίσουμε την πορεία λύσης του Κυπριακού, με δεδομένο ότι μακροπρόθεσμος στόχος της Τουρκίας είναι η σταδιακή, πλήρης και οριστική Τουρκοποίηση της Κύπρου («Εκθέσεις του Καθηγητή Νιχάτ Ερίμ» (1956), «Σχέδιο ανακατάληψης της Κύπρου» του Ειδικού Γραφείου Πολέμου της Τουρκίας (1957), «Στρατηγικό Βάθος» του Αχμέτ Νταβούτογλου (2001)). Ενδιάμεσος στόχος της Τουρκίας ήταν και παραμένει η διεξαγωγή ή η κατάρρευση ενός ατέρμονου διαλόγου σε επίπεδο ΑΡΧΗΓΩΝ ΚΡΑΤΩΝ. (βλέπε τις δύο διαφορετικές σημαίες στα αυτοκίνητα των εκπροσώπων των δύο κοινοτήτων, όταν προσέρχονται για να συνομιλήσουν).

Εκτός από την πλήρη αξιοποίηση των ψηφισμάτων της Γενικής Συνέλευσης και των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ καθώς και της ιδιότητας της Κύπρου ως μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουμε επί πλέον ως δεδομένο την αναβάθμιση της γεωστρατηγικής θέσης της Κύπρου λόγω της ανακάλυψης μεγάλων κοιτασμάτων φυσικού αερίου στη δική μας Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη.

Γι' αυτό εισηγούμαι να τεθούν οι εξής άμεσοι στόχοι:

1. Καθορισμός ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ χρονοδιαγράμματος λύσης του Κυπριακού μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 2013, όταν δηλαδή θα λήγει η θητεία του νέου Προέδρου.
2. Συμφωνία με τη Βρετανία για κατάργηση των «δικαιωμάτων» που εξασφάλισε παράνομα το 1960, ως αποικιακή δύναμη, και παραχώρηση κάποιων δικαιωμάτων, νόμιμα αυτή τη φορά, από την Κυπριακή Δημοκρατία στη Βρετανία (π.χ. λειτουργία των Βρετανικών Βάσεων για 25 χρόνια).
3. Σύγκληση Τετραμερούς Διάσκεψης, μετά από συνεννόηση της Κύπρου τόσο με την Ελλάδα όσο και με την Βρετανία, στην οποία θα λάβουν μέρος η Κύπρος και οι τρεις πρώην εγγυήτριες δυνάμεις (Ελλάδα, Βρετανία και Τουρκία) με μοναδικό θέμα την επίσημη ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ της ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ, η οποία είναι ήδη νεκρή, αφού το 1974:
  - η Ελλάδα (Χούντα Ιωαννίδη) με το πραξικόπημα που οργάνωσε εναντίον της Κυβέρνησης της Κύπρου κατέλησε τη συνταγματική τάξη
  - η Βρετανία δεν ενήργησε, ως όφειλε, για να επαναφέρει τη Συνταγματική τάξη, και
  - η Τουρκία εισέβαλε στην Κύπρο, κατέχοντας από τότε με το στρατό της το 37% του εδάφους της Κύπρου εποίκίζοντας το με εκατοντάδες χιλιάδες κουβαλητούς. Επί πλέον η Τουρκία το 1985 αναγνώρισε την αποσχιστική ενέργεια του Ντενκτάς για «ξεχωριστό κράτος».
4. Παράλληλα με τις πιο πάνω ενέργειες που αφορούν τη διεθνή πτυχή του Κυπριακού, θα πρέπει να συνεχίζονται οι συνομιλίες μεταξύ των εκπροσώπων των δύο κοινοτήτων για λύση μέσα στα χρονοδιάγραμμα του 2013, υπό την εποπτεία του Προέδρου της Δημοκρατίας και τη στήριξη του ΟΗΕ.

Γιώργος Μαυρογένης

Τηλέφωνα επικοινωνίας: 96 660698

22 421657

Σελίδα 3 από 3